

Erhvervsudvalget
ERU alm. del - Bilag 390
EUU Info-note – I 56
Offentligt

Folketinget — Europaudvalget

Christiansborg, den 19. maj 2006

Europaudvalgets sekretariat

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Tjenesteydelsesdirektivet – Gennemgang af Kommissionens reviderede forslag set i forhold til Europa-Parlamentets tekst af den 16. februar 2006

Kommissionens reviderede forslag til tjenesteydelsesdirektivet blev præsenteret i Europa-Parlamentet den 4. april 2006. Følgende notat er en gennemgang af Kommissionens nye forslag sammenholdt med resultatet af Europa-Parlamentets førstebehandling af forslaget, der fandt sted den 16. februar 2006¹. Notatet er baseret dels på en gennemgang af forslaget udarbejdet af Europa-Parlamentet og dels på Kommissionens egne betragtninger til det nye forslag. Hertil indeholder notatet oplysninger fra tidligere notater udarbejdet af Folketingets Repræsentant om Europa-Parlamentets behandling af direktivforslaget.

I. Anvendelsesområde og andre almindelige bestemmelser (artikel 1 til 4)

Som udgangspunkt finder direktivet anvendelse på tjenesteydelser, der udføres af tjenesteydere, som er etableret i en medlemsstat. Men der er blevet foreslået en række undtagelser til den generelle regel².

¹ Jf Info-noten af den 23. februar 2006: Europa-Parlamentet har afsluttet sin førstebehandling af tjenesteydelsesdirektivet - Kommissionen og Rådet skal nu behandle sagen.

² Ifølge det oprindelige forslag foreslog Kommissionen følgende undtagelser: finansielle tjenesteydelser, elektroniske kommunikationstjenester og -netværk og hermed forbundne ressourcer og tjenesteydelser for så vidt angår områder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF, 2002/20/EF, 2002/21/EF, 2002/22/EF og 2002/58/EF, transporttjenester, i det omfang de henhører under andre fællesskabsinstrumenter med hjemmel i traktatens artikel 71 eller artikel 80, stk. 2. Hertil skulle direktivet ikke finde anvendelse på skatte- og afgiftsområdet, bortset fra artikel 14 og 16, i det omfang de heri omhandlede restriktioner ikke henhører under et fællesskabsinstrument vedrørende skat-

I forbindelse med forslagens anvendelsesområde vil tjenesteydelser af almen interesse³ ikke blive omfattet af direktivet. Dette er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning ved førstebehandling. Men Kommissionen besluttede, at tjenesteydelser af almen økonomisk interesse - med undtagelse af bestemte, udtrykkeligt nævnte sektorer - skal falde ind under direktivets anvendelsesområde, da disse tjenesteydelser er af økonomisk art. Kommissionen har dog præciseret, at direktivet ikke må indebære en liberalisering eller privatisering af offentlige organer, der leverer sådanne tjenesteydelser. Det skal her bemærkes, at det er medlemsstaterne selv, som skal definere - inden for rammerne af fællesskabslovgivning - tjenesteydelser af almen økonomisk interesse og hvordan de skal organiseres og finansieres.

Kommissionen medtog Europa-Parlamentets ændringsforslag fra førstebehandling vedrørende udelukkelsen af offentlige såvel som private sundhedstjenester. Kommissionen har dog meddelt, at den agter at fremsætte et særskilt initiativ på området.

På det sociale område har Kommissionen også medtaget Europa-Parlamentets beslutning om at udelukke levering af sociale tjenesteydelser fra direktivets anvendelsesområde. Kommissionen bemærkede dog, at enhver undtagelse fra direktivets anvendelsesområde skal defineres klart for at sikre retssikkerheden og for at undgå divergerende fortolkninger i medlemsstaterne. Derfor har Kommissionen justeret Europa-Parlamentets oprindelige ændringsforslag ved at tilføje en bestemmelse, hvor det fremgår at undtagelsen kun vedrører de sociale tjenesteydelser, der har tilknytning til socialt boligbyggeri, børnepasning og støtte til familier og personer, som på grund af deres samfundsmæssige interesse enten ydes af staten selv eller af tjenesteydere, som har fået til opgave af staten at udføre disse tjenesteydelser, med det formål at støtte særlig trængende personer.

Kommissionen var også enig med Parlamentet i udelukkelsen af strafferetten samt arbejdsretlige bestemmelser, herunder retten til at gennemføre faglige aktioner, samt medlemsstaternes lovgivning om social sikring, fra forslagens anvendelsesområde.

I sit reviderede forslag medtog Kommissionen Europa-Parlamentets udelukkelse af vikarbureauers tjenesteydelser, private sikkerhedstjenester, spilletjenester og audiovisuelle tjenesteydelser. Til gengæld besluttede Kommissionen *ikke* at medtage Parlamentets eksklusion af juridiske tjenesteydelser.

Kommissionen har også accepteret Europa-Parlamentets eksklusion af skatte og afgiftsområdet fra direktivet. Ligesom i det oprindelige forslag er finansielle tjenesteydelser,

te- og afgiftsmæssig harmonisering.

³ Her er der tale om tjenesteydelser, som er en del af det offentlige velfærdssystem, herunder: undervisning inden for rammerne af det nationale uddannelsessystem i private og offentlige institutioner, den nationale kulturpolitik samt grundlæggende velfærdssystemer, herunder forvaltning af sociale sikringsordninger.

pligtelsen til at evaluere og rapportere om tilladelsesordninger (ifølge Kommissionen) er en afgørende foranstaltning til lettelse af adgangen til at optage eller udøve servicevirksomhed.

Det nye forslag fastholder, at tilladelsen almindeligvis bør omfatte hele det nationale område, undtagen når et tvingende alment hensyn, f.eks. miljøbeskyttelse, berettiger, at tilladelsen begrænses til et mindre geografisk område. Kommissionen har medtaget Europa-Parlamentets ændringsforslag om at tilføje "gennemsigtighed" og "tilgængelighed" til de kriterier, som tilladelsesordningerne skal opfylde samt Parlamentets præcisering, at ved vurderingen af, hvorvidt betingelserne for udstedelse af en tilladelse er tilsvarende eller væsentlige sammenlignelig med dem, som tjenesteyderen allerede er underlagt i en anden medlemsstat (kravet om, at betingelser ikke må være overlappende), skal der ikke blot tages hensyn til målet og formålet med dem, men også deres virkning og effektiviteten af håndhævelsen af dem. Kommissionen afviste dog Parlamentets ønske om en undtagelse fra begrundelseskravet og fra kravet om, at afgørelsen skal kunne prøves ved domstolene.

I forbindelse med tilladelsens varighed er Kommissionen enig med Parlamentet i, at medlemsstaternes mulighed for at inddrage tilladelser, navnlig hvis betingelserne for at udstede tilladelsen ikke længere er opfyldt, ikke berøres af direktivet. Kommissionen afviste dog Parlamentets forsøg på at fjerne bestemmelsen om "at tilladelsen anses for at være udstedt, hvis der ikke foreligger et svar inden for den fastsatte frist ("stiltiende tilladelse")", da Kommissionen mener, at stiltiende tilladelser en vigtig måde at fremme etableringsfriheden på.

Med hensyn til forbudte krav, som medlemsstaterne ikke må stille i forbindelse med optagelsen eller udøvelsen af servicevirksomhed har Kommissionen accepteret stort set alle ændringsforslag fra Parlamentet. F.eks. har Parlamentet præciseret, at forbudet mod at sende stille spørgsmål til arbejdsmarkedsparter om individuelle ansøgninger om tilladelse vedrører ikke medlemsstaternes mulighed om at høre organisationer såsom handelskamre eller arbejdsmarkedsparter i forbindelse med andre spørgsmål. Hertil har Parlamentet slået fast, at medlemsstaternes mulighed for at kræve finansiel sikkerhed som sådan, herunder kravene om deltagelse i en kollektiv erstatningsfond (f.eks. for medlemmer af faglige foreninger eller organisationer) ikke må berøres.

IV. Fri udveksling af tjenesteydelser og undtagelser herfra (artikel 16 til 19)

I stor udstrækning har Kommissionen accepteret Europa-Parlamentets udspil, hvor princippet om fri udveksling af tjenesteydelser erstatter det tidligere oprindelseslandsprincip.

De nye bestemmelser er:

- ✓ Som udgangspunkt har tjenesteyderne ret til at udføre en tjenesteydelse i en anden medlemsstat end den, de er etableret i.

Kommissionen har accepteret Europa-Parlamentets beslutning om at slette det oprindelige direktivs bestemmelser om fjernelsen af de administrative hindringer i forbindelse med udstationering af arbejdstagere. Derimod har Kommissionen – sammen med det reviderede forslag – fremsat en meddelelse om det gældende udstationeringsdirektiv⁴.

VII. Tjenesteydelsernes kvalitet (artikel 26 til 32)

Kommissionen har medtaget Europa-Parlamentets idé om at indføre en række generelle oplysningspligter for tjenesteyderne. Det skal f.eks. være obligatorisk at stille oplysninger til rådighed for tjenestemodtagerne om tjenesteyderens retlige form. Derimod har Kommissionen ikke accepteret Parlamentets ændringsforslag, som medførte at tjenesteydere systematisk skulle være forpligtet til at stille oplysninger til rådighed for tjenestemodtagerne via kvikskrannerne. Ifølge Kommissionen vil det medføre en unødvendig byrde for tjenesteyderne.

VIII. Administrativt samarbejde (artikel 34 til 38)

Europa-Kommissionen har accepteret de fleste ændringsforslag fra Parlamentet vedrørende det administrative samarbejde. Herunder præciserer den nye tekst ansvarsfordelingen mellem den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, og den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres. Hertil skal den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, ifølge forslaget, være ansvarlig for tilsynet med tjenesteydere, der er etableret på dens område, og kan ikke nægte at træffe tilsyns- eller gennemførelsesforanstaltninger på sit område med den begrundelse, at tjenesteydelsen er udført i en anden medlemsstat. Den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, skal foretage kontroller, inspektioner og undersøgelser samt give oplysninger om tjenesteydere, der er etableret på dens område, hvis en anden medlemsstat anmoder herom. Den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres, er ansvarlig for tilsyn med tjenesteyderens aktivitet på dens område hvad angår spørgsmål, i forbindelse med hvilke den kan pålægge sine nationale krav i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i forslaget. I andre spørgsmål skal den gennemføre kontroller, inspektioner og undersøgelser på stedet, når det er objektivt begrundet og kan gøres uden forskelsbehandling, eller hvis den medlemsstat, hvor tjenesteyderen er etableret, anmoder herom.

IX. Konvergensprogram og afsluttende bestemmelser (artikel 39 til 48)

Kommissionen medtog Europa-parlamentets ændringsforslag, hvor det blev understreget, at der på fællesskabsplan findes adskillige adfærdskodekser, og at disse navnlig bør udarbejdes af faglige foreninger og organisationer eller sammenslutninger. Det præciseres desuden, at adfærdskodekser supplerer medlemsstaternes retlige krav.

⁴ KOM (2006) 159